

Filip De Bodt klinkt strijdvaardig. Bij de verkiezingen van 18 mei zal LEEF! geen lijst indienen. Het initiatief van LEEF! ging ten onder aan sectaire discussies en voorstellen 'te nemen en te laten'. Maar dat is voor Filip en co geen reden om het kopje te laten hangen. "Volgend jaar willen we er terug staan, met een frisse en vernieuwende open linkse lijst. We moeten weg uit die bestofte hoek van sectair links."

Er komt dus geen LEEF!-lijst. Kan je even de feiten op een rijtje zetten?

Filip: In april 2002 werden wij een eerste keer gecontacteerd door de LSP. Wij kregen toen het voorstel voor een kartellijst LEEF!-LSP. Door allerhande praktische problemen duurde het nog een paar maanden alvorens de discussie werkelijk begon. Tegen de zomer nam LEEF! een eigen standpunt in. Dat luidt als volgt: wij zijn voorstanders van een linkse herschikking maar vanuit een nieuwe kijk op de zaak, waarbij ideologie een inspiratiebron is in de plaats van een catechismus. Ten tweede vonden en vinden we dat zo'n initiatief nood heeft aan een plezierige en begrijpelijke presentatie, ook al een oud kritiekpunt van ons. Ten derde vinden we dat onafhankelijken hierbij een belangrijke rol spelen, simpelweg omdat wij niet de pretentie hebben dat wij 'links' vertegenwoordigen. Iedereen moet dus kunnen meewerken. Om zo'n links politiek alternatief op te bouwen wilden we vooral steunen op de andersglobaliseringsbeweging én de linkerzijde van de vakbonden. Méér daarop dan op de bestaande gedecimeerde linkse formaties. Ik besef wel dat de mensen die in die formaties actief zijn een schat aan ervaring met zich meedragen. Ik vind ze dus eigenlijk noodzakelijk in dit soort van operaties.

Waar liep het mis?

Filip: In februari 2003 hielden we een eerste vergadering in Herzele om dit voorstel te bespreken. Aanwezig was ondermeer een gemeenteraadslid van de lijst ZAP (Zottegems Alternatief Platform) uit Zottegem aanwezig. Het gaat om een lokaal samenwerkingsverband van Vlaams Nationalisten, Groenen en progressieven. Eén van de twee gemeenteraadsliden van die groep kandideert nu bij de NVA, de andere had interesse in een linkse lijst. Daarbuiten waren LEEF!, SAP en LSP van de partij. LSP bleef echter bij haar eerder standpunt. Meteen werd duidelijk dat weinigen een kartelformule zagen zitten. Je kan moeilijk met meerdere partners samenwerken en toch de lijst voorstellen als een exclusief samenwerkingsverband van twee partijen. In Herzele behalen wij net tien procent van de stemmen omdat we ons niet voorstellen als één gesloten partij, wij halen die tien procent omdat we werken als een open platform. Voor LEEF! is dat cruciaal. Uiteindelijk stelde ikzelf een compromis voor: laten we de lijst LINKS noemen en aan iedereen een plaats geven op die lijst. LSP vroeg bedenktijd... Op 8 maart hielden we dan een tweede vergadering in Gent. Daar dook niet enkel de LSP maar ook de AEL op. De LSP bleef bij haar voorstel, te nemen of te laten. De AEL stelde dan weer reeds over een tienpuntenprogramma te beschikken. Daar konden wel nog punten bijkomen, maar daar kon niets meer af! Het voorstel van LSP was voor ons onaanvaardbaar. Je sluit partners uit plus je verliest je imago helemaal. Neen dus. Met de AEL stelde zich in feite hetzelfde probleem. Als je reeds een tienpuntenprogramma hebt uitgewerkt met de PvdA kan je dat dus niet 'te nemen of te laten' voorleggen aan anderen. Wij waren het gewoon niet eens met al die tien punten. Ondermeer het punt dat stelt dat de feitelijke leiding van de lijst Resist bij de AEL berust, stelde voor ons problemen. Binnen zowat alle linkse politieke bewegingen of organisaties leven er uiteenlopende standpunten over de AEL, dat is zo bij jullie, bij de PvdA en ook binnen LEEF!. Zelf kom ik uit de atheïstische hoek en heb ik toch wel een probleem met het godsdienstig aspect van de AEL. Bovendien lijken die gasten twee gezichten te hebben. Resist spreekt zich uit voor de scheiding tussen kerk en staat. Maar als je dan de website van de AEL bekijkt, zegt men bijvoorbeeld dat arabisme en islamisme één zijn en stelt men dat de Islamitische democratie gebaseerd is op de shura's. In een discussie op Indymedia legden leden van AEL uit dat dit een politiek systeem is waarbinnen het politieke beleid geadviseerd wordt maar dan binnen de perken van de godsdienst. Zelf vind ik het geen enkel probleem om met gelovigen samen te werken. Problematisch wordt het voor mij en ook anderen wanneer één religieuze beweging de feitelijke leiding van de operatie eist. Je werkt samen op gelijke voet. Daarbij maakt het me geen zier uit of het nu om katholieken of islamieten gaat.

De discussie met de AEL ontplofte dus. Dat was eigenlijk nog niet zo erg, gezien we toch op andere

terreinen actief zijn. Zij vooral in Antwerpen en voor de senaat. En wij hoofdzakelijk in Oost-Vlaanderen. Maar ook de discussie met LSP ontplofte omwille van de onbuigzame houding van LSP. Volgens mij zitten we met de realiteit dat noch LEEF! noch de LSP een parlamentslijst in Oost-Vlaanderen numeriek aankunnen, tenzij je aan verkiezingen meedoet zonder dat de score je interesseert.

Na dat debacle en de pogingen tot compromissen grepen we dan maar terug naar ons oorspronkelijk idee: een lijst geënt op de andersglobalistische en vakbondsbeweging. Daar kregen we wel wat respons op. Onze oproep werd getekend door een aantal mensen uit het actiemilieu. Historicus Gie Vandenberghe tekende, Anke Hintjens van de FWH, journalist Freddy De Pauw, Wendy Verheyden van Codewes... Een goed vertrekpunt vonden wij. Toch kwamen we op de vergadering tot de conclusie dat drie maanden te beperkt zijn om nog een goed voorbereid alternatief, links van de SP.A en Agalev op de rails te krijgen. Hier houdt het feitenrelaas eigenlijk op.

Wat zijn nu de toekomstplannen voor LEEF! ? Er komen immers nog verkiezingsjaren aan.

Filip: Ten eerste wil ik niet verhullen dat heel wat mensen teleurgesteld zijn omwille van onze beslissing om geen lijst te maken. Als nu plots een hoop mensen zouden bellen om te zeggen hoe spijtig ze dat wel vinden, dan verander ik alvast weer van gedacht. Het is een zeer pijnlijke zaak. Als je merkt wat er vandaag allemaal in Antwerpen gebeurt, dan wordt duidelijk dat we op korte termijn een alternatief nodig hebben. Anders wordt het Blok slapend rijk. Daarom heeft LEEF-Herzele nu een standpunt aangenomen op haar laatste vergadering: tegen de verkiezingen voor het Vlaams Parlement in 2004 willen wij er staan met een alternatief. Samen met anderen. LEEF! is een gekend merk en heeft reeds twee gemeenteraadsleden. Laten we van daar uit vertrekken en werken aan een provinciale structuur. Daarbij worden een website en een tijdschrift op provinciaal niveau onontbeerlijk. We zullen een stuurgroep nodig hebben met mensen die politiek op elkaar ingespeeld geraken. Zo moeten we naar 2004 toe reeds na de zomer initiatieven kunnen nemen. De vroegere uitgangspunten moeten daarbij gehandhaafd blijven. Ik denk dat jullie dezelfde uitgangspunten hebben.

Als ik zie dat de vrienden Goeman, Kruithof en Abicht een opinietekst lanceren tegen Resist, waar ik zelf achter sta, dan kunnen ze in de toekomst evenmin zelf aan de kant blijven staan. Je mag in feite geen negatieve kritiek formuleren als je zelf tegelijkertijd geen politieke initiatieven steunt die zich links bevinden van SP.A en Agalev. Vele mensen zeggen dat ze ons initiatief nodig vinden. Wel, dan wordt het tijd dat er ook eens wat mensen aan beginnen mee te werken. Bovendien stel ik me de vraag in welke mate de verschillende partners nog elk hun eigen politieke agenda moeten behouden. Laten we samen één politieke agenda uitwerken.

Het gaat hier dus om een provinciaal project?

Filip: Ja, omdat je eerst moet kunnen stappen, alvorens je kan lopen. Natuurlijk hoop ik dat er mensen met soortgelijke projecten zullen bezig zijn in andere provincies. Wij zien hier in onze gemeente alle dagen wat het betekent om eenzaam te zijn in de politieke vertegenwoordiging van wat er links van SP.A en Agalev bestaat. Hier zie je op plaatselijk vlak de zaak wél vooruitgaan. Neem gewoon de jongste week. LEEF! kreeg er hier een voorstel door waarbij voortaan leegstaande percelen belast zullen worden. Vooral de grote bouwpromotoren zullen in de toekomst extra gepakt worden. Ook de jongste week werd er door het college beslist, op voorstel van LEEF!, om op het gemeentehuis een spandoek tegen de oorlog te bevestigen. Bovendien worden alle inwoners opgeroepen om het vredesregister te tekenen. We zijn de jongste tijd actief geweest rond woonbeleid en verkrotting en we hebben onze slag thuis gehaald. Gevolg: een kleine gemeente als Herzele maakt tijdens de komende jaren 15 miljoen vrij voor sociale huisvestingsprojecten. Dat is niet niks! Wij zijn dus het zuiverste bewijs dat politieke tegenmacht kan werken, als je het goed aanpakt.

Maar zal LEEF! toch niet gedoemd blijven om op andere niveaus de zoveelste variant van radicaal links te blijven?

Filip: We moeten net iets anders opbouwen. Cruciaal is het pluralisme binnen een nieuw initiatief.

Wij willen linkse groenen, trotskisten, mensen met eerder anarchistische sympathieën enz. samen brengen. Dat pluralisme moet ervoor zorgen dat onze alternatieven niet enkel breder gedragen maar ook beter onderbouwd kunnen zijn. De confrontatie van meningen is noodzakelijk. Ten tweede moeten we ons ook onderscheiden door een andere praktijk. De tijd dat je mensen wint voor een links project door van de daken te schreeuwen dat de arbeidersvoorhoede via de revolutie de macht moet grijpen, is gepasseerd. Wij vinden het goed dat communisten meedraaien in zo'n project. Maar het geheel mag zich niet die naam laten opkleven. Niet omdat wij zo'n grote anticommunisten zijn hoor. Maar gewoon omdat die termen versleten zijn. Heel wat mensen associëren het communisme met stalinistische praktijken. Die termen zijn verbrand. Teveel groepen bedienen zich enkel maar van linkse slogans. Je hoeft niet aan de mensen uit te leggen dat je de grootste socialist van heel België bent. Neen, je moet uitleggen dat de telenetaffaire rond telecomunicatie een schande is. Je moet uitleggen waarom die sluimerende privatiseringen van Telenet en Aquafin schandig zijn. Je moet dat praktisch kunnen uitleggen. Geef het socialisme terug een concrete inhoud.